Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26261
Copyright: Admont, Benediktinerstift

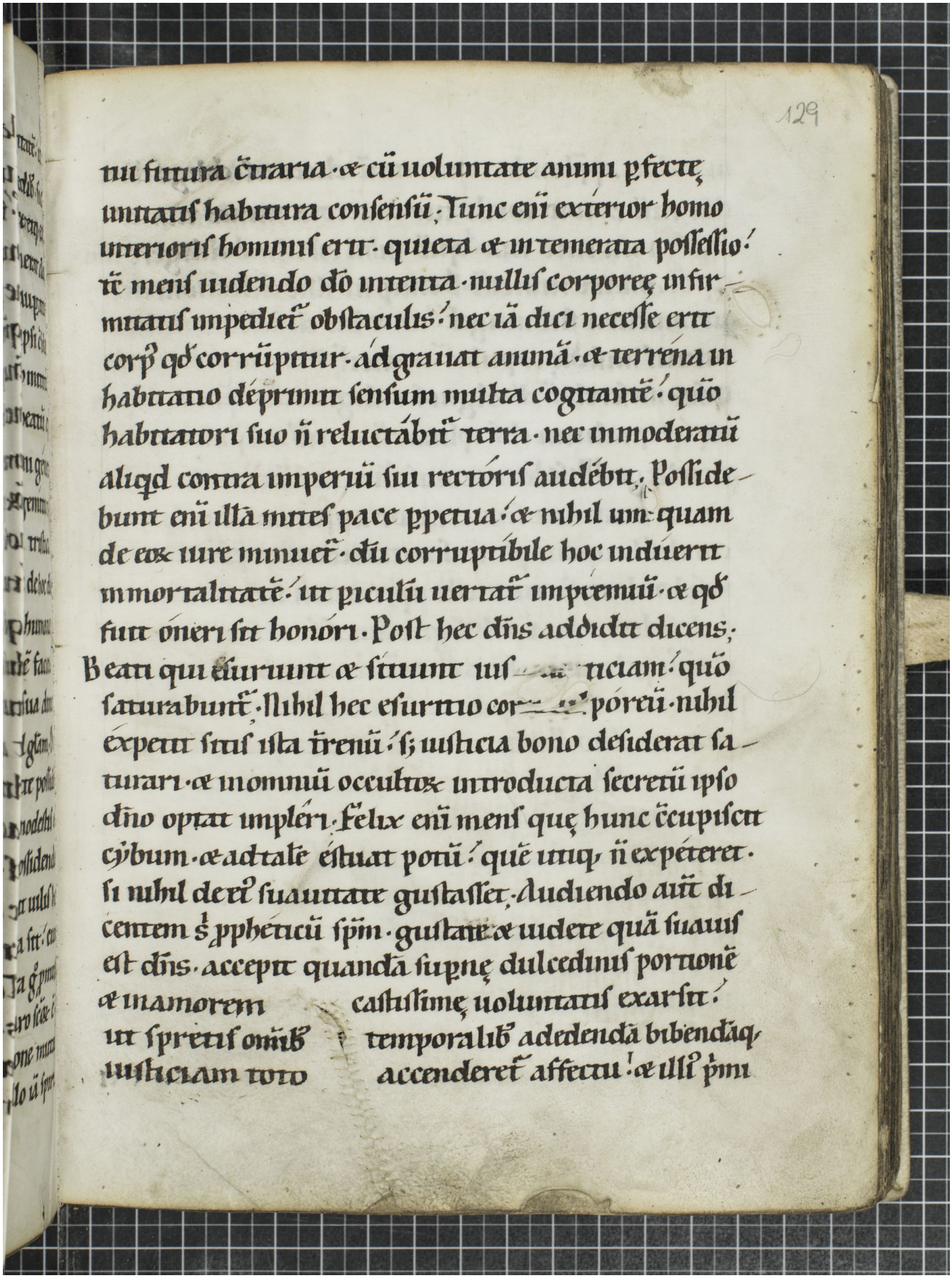

129

tui futura curaria · et cū uoluntate animi perfecte
unitatis habitura consensū. Tunc enī exterior homo
interioris hominis erit · quieta et intemerata possessio
tē mentis uidendo dō intenta · nullis corporeę infir
mitatis impedietur obstaculis. nec iā dici necesse erit
corp̄ qd̄ corrūpitur · adgrauat animā · et terrena in
habitatio deprimit sensum multa cogitantē. quō
habitatori suo ñ reluctabit terra · nec immoderatū
aliqd contra imperiū sui rectoris audebit. Possidebi
bunt enī illa mites pace perpetua. et nihil umquam
de eos iure minuet · dū corruptibile hoc induerit
immortalitatē. ut periculū uertat in premiū · et qd̄
fuit oneri sit honori. Post hec dīs addidit dicens.
Beati qui esuriunt et sitiunt iustitiam. quō
saturabuntur. Nihil hec esuritio cor[illegible]poreū · nihil
expetit sitis ista terrenū. sed iustitia bono desiderat sa
turari · et in omnū occultos introducta secretū ipso
dīno optat impleri. Felix enī mens quę hunc concupiscit
cibum · et adtalē estuat potū. quē utiq; ñ expeteret.
si nihil deteriū suauitate gustasset. Audiendo aut di
centem s. pphetico spm · gustare et uidere quā suauis
est dīs · accepit quandā supnę dulcedinis portionē
et in amorem castissimę uoluntatis exarsit.
ut spretis omib̄ temporalib̄ adedendā bibendāq;
iustitiam toto accenderet affectu. et illi primi